

Alkotmánybíróság
Budapest, Donáti utca 35-45
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 01865 - 2 / 2021
Érkezett:	2021 JÚL 06.
Példány:	1
Melléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó az Alkotmánybíróság által kelt 2021. június 3-i IV/1865-1/2021. ügyszámon megküldött tájékoztatólevelében előírtak vonatkozásában az alábbi

hiánypótlást

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

A Tisztelt Alkotmánybíróság az általa kelt 2021. június 3-i IV/1865-1/2021. ügyszámon megküldött tájékoztatólevelében arról tájékoztattott, hogy a 2021. május 26-án érkezett alkotmányjogi panasz hiányos a tekintetben, hogy a **Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási Kollégium 12.K.701.793/2020/13. számú ítélete, valamint a 2017. évi I. törvény 116. § d) pont vonatkozásában** nem tartalmaz kellő alapjogi érvekkel alátámasztott indoklást arra nézve, hogy mennyiben és miért sérti az alaptörvényben biztosított jogaimat.

I. A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése és a Kp. 116. § d) pont vonatkozásában

A Kúria által hozott Kfv.II.37.095/2021/2. számú a felülvizsgálat megtagadásáról szóló végzése alaptörvény-ellenes a tekintetben, hogy sérti a tisztességes eljáráshoz való jogok biztosítását és garanciáit.

Magyarország Bíróságai az **Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése** értelmében „*A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.*”

Magyarország Bíróságai az **Alaptörvény 28. cikk** értelmében „*A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indoklását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*”

A Kúria a felülvizsgálat megtagadását a 2017. évi I. törvény (továbbiakban Kp.) alapján hozta meg.

A Kp. 115. §-a alapján a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslatnak minősül, de ugyanakkor deklarálja, hogy a felülvizsgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat a Kp. XIX. fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

A Kp. 115. § értelmében a Kúria, mint másodfokú bíróság járt el az ügyben, de mivel a Kúria másodfokú bíróságként járt el, így a Kp. 104. § (1) bekezdése alapján nem utasíthatta volna vissza az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását, mivel e jogszabályhely alapján a fellebbezés nem felel meg a Kp. 100. § (2) bekezdésében foglaltaknak vagy más okból kiegészítésre, kijavításra szorul, az elnök intézkedik a hiányok pótlása iránt.

A Kúria ezzel szemben – *mint másodfokú bíróság* – nem a fellebbezés szabályait alkalmazta, hanem a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján döntött, vagyis a fellebbezés intézményére vonatkozó eljárási szabályok helyett a felülvizsgálatra vonatkozó szabályokat alkalmazta, ez pedig egyfajta önkényességet is mutathat annak vonatkozásában, hogy míg a fellebbezésnél a Kúriának lehetősége, sőt kötelessége lett volna hiánypótlásra felhívni a felet, de ennek ellenére a felülvizsgálatra vonatkozó szabályokat alkalmazta.

A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése, melyben a Kp. 116. § d) pont hivatkozás szerint fellebbezésnek nincs helye sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában. „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*”

A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése a Kp. 116. § d) pont hivatkozással abban sérti az indítványozó Alaptörvényben meghatározott alapjogát – *tisztességes eljáráshoz való jog* – hogy a végzés ellen a Kp. 116. § d) pont tiltja a fellebbezést, amelynek garanciája a sérelmes nem megfelelő döntés orvoslása.

A közigazgatás tevékenységével szembeni bírói jogvédelem része a jogorvoslathoz való jognak, amit az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése mond ki. Az Alkotmánybíróság az alanyi kör tekintetében kimondta, hogy mindenkinek joga van jogorvoslattal élni olyan döntéssel szemben, amely az ő jogát vagy jogos érdekét sérti [17/2018. (X. 10.) AB határozat, 25/2018. (XII. 28.) AB határozat]

A tisztességes eljárás az eljárási igazság érvényre juttatását szolgálja és a jogállami normáknak eleget tevő eljárás lefolytatására ad lehetőséget, de önmagában nem elégséges ahhoz, hogy az eljárás eredménye minden esetben helyes legyen, ezért biztosítják a jogorvoslati jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés.

A Kúria végzése alkalmas lehet arra, hogy a fél a bírósághoz fordulás jogát – *amely a tisztességes eljáráshoz való jog legalapvetőbb követelménye* – korlátozza.

A bíróság egy olyan fórum, amelynek eljárásától alappal várhatjuk jogaink hatékony védelmét, és amelyhez ezért bizalommal fordulhatunk akár az állammal, akár más személyekkel szembeni jogvitákban. Az államnak garantálnia kell a közigazgatási határozatok bírói felülvizsgálatát is, ezzel szemben a Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése és a Kp. 116. § d) pontja ezeket nem biztosítja, biztosította.

A bírósághoz fordulás joga – *amely a tisztességes eljáráshoz való jog legalapvetőbb követelménye* – mint a jogérvényesítés egyik eszköze is, de ezt meghaladva a jogérvényesítésnek az egyik alapvető garanciája a hatékony jogorvoslathoz való jog. Az alaptörvény minden az érintett jogát vagy jogos érdekét sértő bírósági, hatósági és más közigazgatási döntéssel szemben biztosítja a jogorvoslati jogot, de ezzel szemben a Kp. 116. § d) pontja kizárja a fél jogorvoslati jogának biztosítását és ezzel válik e jogszabályhely alaptörvény-ellenessé, mivel a jogorvoslathoz való jog akkor érvényesül, ha a kilátásba helyezett jogorvoslat alanyi jogon igénybe vehető [5/1992 (I.30.) AB határozat] és alkalmas arra, hogy ténylegesen jogvédelmet adjon a jogaiban megsértett félnek. Ez utóbbi feltétele, hogy a fellebbviteli szerv érdemben felülbírálhassa tény – és jogkérdésben a megtámadott döntést [41/1991 (VII.3.) AB határozat]

Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására". A jogorvoslathoz való jogból az következik, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. {9/2017. (IV. 18.) AB határozat [20]-[21] pont}

A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.

A jogorvoslati út igénybevételeének nem előfeltétele továbbá valamely jog - esetleg alapjog - tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap)jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. (3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [16]-[17])

A Kúria végzése és a Kp. 116. § d) pontja a fenn leírtak tekintetében alkalmas arra, hogy az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogában korlátozza a tekintetben, hogy akadályozza a bírósághoz fordulás jogát és a jogorvoslathoz való jogát, mely két jog a jogérvényesítés eszközei.

Mivel a Kp. 116.§ d) pontban foglaltak kizárják a fellebbezés jogát és mint ilyen törvényi rendelkezés az Alaptörvény rendelkezéseivel ellentétes, ezért a Kp. 116. § d) pont alaptörvény-ellenes, és mint a Kúria egy alaptörvény-ellenes jogszabályhelyi hivatkozással zárta ki a fellebbező felet a jogorvoslathoz való jogából, így a Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése is alaptörvény-ellenes.

A Kúria, mint a bírósági szervezetrendszer csúcsaként az általa kibocsátott végzést a Kp. 116. § d) pont alapján megtagadta és a Kúria fellett csak az AB áll ezért véleményem szerint a Kp. e rendelkezése alaptörvény-ellenes mert nem biztosítja a félnek a jogorvoslathoz való jogát olyan végzés ellen, amely számára sérelmes és jogos érdekét sért. Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*”

A Kúria „csúcs” bíróságként nem utasíthatja el a felek fellebbezési illetve felülvizsgálati kérelmeiket azáltal, hogy tisztában vannak azzal, hogy felettük már bírósági szervezet nem áll, akik döntéseiket felülvizsgálhatnák, ezért az ilyen jogszabályi hely, amely lehetőséget ad a fellebbezés megtagadásáról Kúria szinten az véleményem szerint alaptörvény-ellenes.

A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzésének alaptörvény-ellenessége még abban rejlik, hogy az EEJE 6. cikk alapján az Emberi Jogok Európai Bírósága a *Delcourt contra Belgium* ügyben mondta ki, hogy amennyiben a tagállamokban fellebbviteli bíróságok működnek, akkor a 6. cikknek a tisztességes eljárás általános követelményeinek működniük kell.

A Kúria Kfv.II.37.095/2021/2. számú végzése az indítványozó jogos érdekét sérti azáltal, hogy az indítványozó jogos érdeke abban mutatkozik meg, hogy az első fokú bíróság sérelmes, jog és iratellenesen meghozott ítéletével szemben jogorvoslattal éljen, másfelől biztosítsa az oktatáshoz való jogát, amelyet a ██████████ Egyetem, mint közigazgatási hatóság alaptörvény és jogellenesen szüntetett meg. Másfelől a Kúria végzése az indítványozó jogát a tisztességes eljáráshoz való jogát azon belül is a bírósághoz fordulás és a jogorvoslathoz való jogát sérti.

II. A 12.K.701.793/2020/13. számú ítélet vonatkozásában

Az első fokú ítéletben a bíróság téves tájékoztatást adott a fellebbezéssel kapcsolatban. Az Ítélet [84] tévesen tájékoztatta a feleket a fellebbezés kizárásáról, hiszen a bíróság a Kp. 99.§ (1) bekezdésére hivatkozott.

A Kp. 99. § (1) bekezdése pedig úgy fogalmaz „*Ha törvény lehetővé teszi, az elsőfokú ítélet ellen jogszabálysértésre, illetve a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata) jogkérdésben való eltérésre hivatkozással fellebbezéssel élhet a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz.*”

A bíróság a Kp. 99. § (1) bekezdésre való hivatkozással akár önhatalmúlag is legalizálhatta annak a tényét, hogy az általa meghozott ítélet se jogszabálysértéseket se pedig a Kúria által közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést nem tartalmaz az ítélet.

Az indítványozó jogi képviselője felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az első fokú bíróságnál, de a bíróság nem nyilatkoztatta az érdekeltet hogy a már benyújtott perorvoslati kérelmét (a fellebbezését) felülvizsgálati kérelemnek minősíti-e, és amennyiben igen, úgy biztosítani kell számára megfelelő határidőt arra, hogy a fellebbezését kiegészítse a befogadás szabályaira tekintettel és a Kp. 117-118. §-aiban foglaltaknak megfelelően eljárhasson.

Mindezekon felül a Fővárosi Közigazgatási Kollégium által meghozott 12.K.701.793/2020/13. számú ítélet alaptörvény-ellenes a tekintetben, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes jogszabályon alapulhat azáltal, hogy a Kp. tiltja az első fokú ítélet elleni fellebbezést, vagyis tiltja a jogorvoslat lehetőségét, ez pedig sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot, melyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése biztosít mindenki számára.

Az elsőfokon eljáró bíróság több jog és iratellenes megállapításokkal hozta meg ítéletét, alacsonyabb jogszabályt vett figyelembe, ellentétes megállapításokat tett ítéletében. Az olyan legitimált jogszabály tudatában – *mint a fellebbezés tiltása* – erre vonatkozóan akár önkényes ítéleteket is hozhatnak az **Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése** szerinti bírák azáltal, hogy tisztábban vannak azzal, hogy ítéletük ellen fellebbezési lehetőség nincs a fél számára.

Budapest, 2021. július 7.

